

99/322

Rzeszów, dnia 14 lipca 2025 r.

RPU/9824/2025 P
Data: 2025-07-17**Wnioskodawca:**

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

reprezentowany przez pełnomocnika:

[REDACTED]

[REDACTED]

adres do korespondencji:

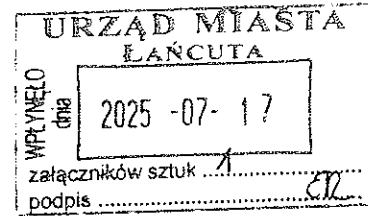
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

adres do e-Doręczeń: [REDACTED]

konto ePUAP: [REDACTED]

Strona | 1

(treść dekretacji w systemie EZD PUW)
Dekretacja zgodna z dekretacją elektroniczną
dokonana w dniu 2025-07-17 przez
OA-7 w systemie EZD PUW.
Podpis [Signature]

Burmistrz Miasta Łańcuta

Urząd Miasta Łańcuta

ul. Plac Sobieskiego 18, 37-100 Łańcut

WNIOSEK**O WYDANIE INTERPRETACJI INDYWIDUALNEJ PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO**

Działając na podstawie udzielonego pełnomocnictwa (którego uwierzytelniony dokument wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz informacją odpowiadającą odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców stanowią załączniki do niniejszego wniosku) w imieniu spółki pod firmą: [REDACTED] (zwanej dalej jako: „Wnioskodawca” lub „Spółka”), na podstawie art. 14j w związku z art. 14b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz.U. z 2025 poz. 111, z późn. zm., dalej jako: „Ordynacja podatkowa”), wnoszę o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie Wnioskodawcy dotyczącej podatku od nieruchomości.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

I. Rodzaj sprawy.

Podatek od nieruchomości.

II. Status Wnioskodawcy.

Podatnik.

III. Przedmiot wniosku.

Wnioskodawca wskazuje, że przedmiotem niniejszego wniosku jest zarówno zaistniały stan faktyczny, jak i zdarzenie przyszłe.

IV. Wysokość i sposób uiszczenia opłaty.

Wnioskodawca uiścił opłatę od wniosku w wysokości 80 zł (2 x 40 zł, tj. 40 zł od opisanego zaistniałego stanu faktycznego oraz 40 zł od zaprezentowanego zdarzenia przyszłego) na rachunek bankowy organu podatkowego. Dowód uiszczenia opłaty od wniosku Spółka przedkłada w załączeniu.

V. Opis stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca, tj. spółka pod firmą: [REDAKTION] jest kapitałową spółką prawa handlowego, mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w mieście Łańcut.

Wnioskodawca posiada i zamierza posiadać w dalszym ciągu w przyszłości dwie instalacje fotowoltaiczne, każda o mocy 39,56 kW (zwane dalej łącznie jako: „Instalacje Fotowoltaiczne”), zamontowane na dachu budynku położonego [REDAKTION] (numer ewidencyjny działki: [REDAKTION]). Poszycie dachowe ww. dachu wykonane jest z blachotrapezu (rodzaj dachu: płaski). Energia elektryczna wytwarzana z Instalacji Fotowoltaicznych była, jest i będzie wykorzystywana w przyszłości przez Spółkę na jej potrzeby własne, a pewna jej część w postaci nadwyżek była, jest i będzie oddawana do sieci. Instalacje Fotowoltaiczne zostały wykonane w miesiącu czerwiec 2023 r. (w dniu 27 czerwca 2023 r. zostały podpisane dwa protokoły odbioru końcowego każdej z dwóch Instalacji Fotowoltaicznych).

Każda z dwóch Instalacji Fotowoltaicznych posiada następujące, podstawowe parametry techniczne:

- 1) Panele fotowoltaiczne:
  - a) Producent: JA SOLAR Holdings Co., Ltd.,
  - b) Model: JAM 72S20 460/MR SILVER FRAME,
  - c) Moc: 460W (0,460 kW),
  - d) Ilość: 86.
- 2) Falownik (inwerter):

a) Producent: SOFAR SOLAR Co., Ltd.,

b) Model: SOFAR 36 KTL-X - G3 (1 szt.).

System montażowy każdej z dwóch Instalacji Fotowoltaicznych został zamocowany poprzecznie do spadku dachu na tzw. szynie trapezowej – uniesiony na 7 cm nad połącją dachu (wysokie przewietrzanie modułów, niesiony zgodnie ze spadkiem dachu, mocowanie wkrętami do blachy oraz łat i krokwi).

Strona | 3

Sprzedazy, dostawy oraz montażu Instalacji Fotowoltaicznej dokonała na rzecz Wnioskodawcy spółka pod firmą: [REDAKTOWANE] na podstawie zawartych pomiędzy Wnioskodawcą a ww. spółką dwóch Umów dostawy i montażu instalacji fotowoltaicznej [REDAKTOWANE].

W dniu 30 czerwca 2023 r. Spółka dokonała zgłoszenia do PGE Dystrybucja S.A. przyłączenia Instalacji Fotowoltaicznych – jako mikroinstalacji – do instalacji istniejącego obiektu przy ul. [REDAKTOWANE]. Instalacje Fotowoltaiczne zostały podłączone do punktów poboru energii (PPE) o numerach 590543550700152326 oraz 590543550700152357, jak również w stosunku do każdej z Instalacji Fotowoltaicznych dokonano wymiany liczników na dwukierunkowe.

Ponadto dwoma pismami z dnia 28 sierpnia 2023 r. Spółka zawiadomiła [REDAKTOWANE] o zakończeniu budowy przedmiotowych Instalacji Fotowoltaicznych (PV) o mocy 39,56 kW, zlokalizowanych na budynku usługowo-handlowym przy [REDAKTOWANE].

Każda z Instalacji Fotowoltaicznych nie podlegała natomiast zgłoszeniu ani obowiązku uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę oraz decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, stosownie do treści m.in. art. 29 ust. 4 pkt 3 lit. c) i art. 56 ust. 1a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.

W świetle aktualnego brzmienia ww. przepisów, urządzenia fotowoltaiczne o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 150 kW nie podlegają ani zgłoszeniu ani decyzji o pozwoleniu na budowę. W czasie zaś nabycia i montażu Instalacji Fotowoltaicznych, ww. próg wynosił 50 kW (zwiększenie limitu z 50 kW do 150 kW nastąpiło w dniu 01 października 2023 r.).

W rezultacie Instalacje Fotowoltaiczne nie wymagały zgłoszenia bądź uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę (oraz decyzji o pozwoleniu na ich użytkowanie), podlegając jedynie wspomnianemu zgłoszeniu do Operatora Systemu Dystrybucyjnego (OSD) oraz zgłoszeniu do Państwowej Straży Pożarnej.

VI. Pytanie Wnioskodawcy.

Czy w świetle zaistniałego stanu faktycznego oraz zaprezentowanego zdarzenia przyszłego, Instalacje Fotowoltaiczne Spółki posadowione na dachu budynku usługowo-handlowego Wnioskodawcy przy [REDAKTOWANE] (numer działki: [REDAKTOWANE]) podlegały, podlegają i będą podlegały w przyszłości opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

VII. Wskazanie przepisów prawa podatkowego będących przedmiotem wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego.

Artykuł 2 ust. 1 pkt 3), art. 1a ust. 1 pkt 2), art. 1a ust. 1 pkt 2b) oraz art. 1a ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn.: Dz.U. z 2025 r. poz. 707, z późn. zm.; dalej jako: „ustawa o podatkach i opłatach lokalnych”).

VIII. Własne stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej opisanego wyżej stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego.

Zdaniem Wnioskodawcy, w świetle zaistniałego stanu faktycznego i zaprezentowanego zdarzenia przyszłego, Instalacje Fotowoltaiczne Spółki posadowione na dachu budynku usługowo-handlowego Wnioskodawcy przy [REDAKTOWANE] (numer działki: [REDAKTOWANE] nie podlegały, nie podlegają i nie będą podlegały w przyszłości opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W powyższym kontekście w pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych: „Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: (...) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.”

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w przepisie art. 1a ust. 1 pkt 2) (w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 stycznia 2025 r.) definiuje budowlę jako:

„a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,

b) elektrownię wiatrową, elektrownię jądrową i elektrownię fotowoltaiczną, biogazownię, biogazownię rolniczą, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linową, wyciąg narciarski oraz skocznię, w części niebędącej budynkiem - **wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,**

c) urządzenie budowlane - przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,

d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a-c - **wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,**

e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową

- **wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie”.**

Zwracając szczególną uwagę na regulacje zawarte w powyższych lit. b) oraz d) ww. przepisu należy zauważyć, że niezależnie od tego, czy przedmiotowe Instalacje Fotowoltaiczne należałoby traktować jako „elektrownię fotowoltaiczną”, czy też jako inne „urządzenie techniczne” (lit. d), to obiekt taki mógłby podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości wyłącznie w zakresie jego części budowlanych i jedynie wówczas, jeżeli zostałby on wzniesiony w wyniku robót budowlanych.

W doktrynie prawa podatkowego zdaje się dominować pogląd, że instalację fotowoltaiczną można utożsamiać ze wskazaną wyżej elektrownią fotowoltaiczną. Podnosi się bowiem, że: „Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.o.l. budowlą na potrzeby opodatkowania podatkiem

od nieruchomości jest elektrownia fotowoltaiczna, w części niebędącej budynkiem – wyłącznie w zakresie części budowlanej. Pojęcie to nie zostało w ustawie zdefiniowane, co uzasadnia odczytanie go zgodnie z regułami wykładni językowej. „Elektrownia”, to „zakład energetyczny wytwarzający energię elektryczną w wyniku przetwarzania innych rodzajów energii”. Z kolei „zakład”, to „przedsiębiorstwo lub jego część produkująca coś lub świadcząca jakieś usługi”.

Wskazane wyżej podmiotowe ujęcie nie wydaje się jednak przydatne dla potrzeb podatku od nieruchomości. Mówimy bowiem o przedmiocie opodatkowania, a więc majątku, który może być ewentualnie przez zakład wykorzystywany. W związku z tym bardziej trafne wydaje się posłużenie encyklopedycznym rozumieniem pojęcia „elektrownia”, które obejmuje „zakład przemysłowy lub zespół urządzeń wytwarzających energię elektryczną z różnych form energii pierwotnej (nie przetworzonej)”.

Z kolei w potocznym znaczeniu „fotowoltaika” to technologia, która umożliwia produkcję energii elektrycznej ze światła. Wykorzystuje ona instalację fotowoltaiczną, na którą składają się takie podstawowe elementy jak:

– panele fotowoltaiczne, zwane także modułami fotowoltaicznymi, panelami PV, modułami PV czy niejednokrotnie błędnie – panelami solarnymi. Są one jednym z głównych elementów tworzących zestaw fotowoltaiczny i odpowiadają za produkcję prądu ze słońca;

– falownik, zwany inwerterem, który kieruje pracą całej instalacji PV i dodatkowo odpowiada za przekształcanie prądu stałego (DC) produkowanego przez moduły fotowoltaiczne w prąd o napięciu przemiennym (AC), który można następnie wykorzystać do zasilania różnego rodzaju urządzeń;

– okablowanie instalacji PV;

– konstrukcja wsporna – w zależności od miejsca montażu fotowoltaiki, systemy wsporne przeznaczone są to instalacji na dachach skośnych, płaskich lub na gruncie. Poza funkcją konstrukcyjną, chronią panele fotowoltaiczne przed silnymi porywami wiatru i dodatkowo zapewniają ich właściwą wentylację.

Z powyższego należy wywieść, że można postawić znak równości pomiędzy elektrownią fotowoltaiczną a instalacją fotowoltaiczną. W obu przypadkach chodzi o zespół urządzeń przekształcających energię promieniowania słonecznego w energię użytkową – elektryczną. Zatem nie można ograniczać instalacji fotowoltaicznej jedynie do paneli fotowoltaicznych. Są one najbardziej widocznym, ale nie jedynym jej elementem. Samodzielnie jednak niczemu nie służą. Wyprodukowany przy ich pomocy prąd musi być bowiem przekształcony z prądu o napięciu stałym na prąd o napięciu zmiennym, a następnie przekazany do instalacji elektrycznej lub sieci. W przypadku instalacji fotowoltaicznych na budynkach są one integrowane z instalacją elektryczną obiektu, zwykle poprzez rozdzielnię główną, skrzynkę z licznikiem czy skrzynkę rozdzielczą. Możliwe jest także doprowadzenie produkowanej energii do magazynu energii, który jest urządzeniem lub zespołem urządzeń służących do przechowywania energii.” [R. Dowgier, L. Etel w: R. Dowgier, L. Etel, „Podatek od nieruchomości. Komentarz”, Warszawa 2025, art. 1(a)].

Wymaga podkreślenia, że jak wskazało Ministerstwo Finansów w opublikowanym komunikacie prasowym: „Celem procedowanych zmian jest dookreślenie przepisów regulujących opodatkowanie podatkiem od nieruchomości budynków i budowli, przy jednoczesnym zachowaniu status quo fiskalnego. Oznacza to, że z jednej strony podatnicy nie

zapłać wyższego podatku, z drugiej zaś budżety gmin otrzymają dochody z podatku na dotychczasowym poziomie. Dotyczy to także opodatkowania farm i instalacji fotowoltaicznych, które zarówno obecnie, jak i w świetle projektowanych rozwiązań nie będą opodatkowane w całości, lecz jedynie od ich elementów budowlanych (konstrukcji wsporczych). **Farmy fotowoltaiczne ani obecnie, ani w projektowanych rozwiązaniach nie są wymienione jako przedmiot podatku od nieruchomości.** [link: <https://www.gov.pl/web/finanse/oswiadczenie-ministerstwa-finansow-w-sprawie-nieprawdziwych-informacji-dotyczacych-wprowadzenia-nowego-podatku-od-fotowoltaiki> data dostępu: 14.07.2025 r.].

Na gruncie powołanego wyżej przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w doktrynie prawa podatkowego wskazano również, że: „Poza obiektami, które na cele podatku od nieruchomości będą kwalifikowane jako budowla, wskazanymi w załączniku nr 4 do art. 1a ust. 1 pkt 2 PodLokU zostały dodane litery b–e. Wydzielenie zbioru obiektów do lit. b–e jest uzasadnione tym, iż tylko obiekty z lit. a (załącznik nr 4 do ustawy) są opodatkowane wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania takiego obiektu zgodnie z przeznaczeniem. Na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b PodLokU przez budowlę należy rozumieć również elektrownię wiatrową, elektrownię jądrową i **elektrownię fotowoltaiczną, biogazownię, biogazownię rolniczą, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linową, wyciąg narciarski oraz skocznię, w części niebędącej budynkiem-wyłącznie w zakresie ich części budowlanych.** W tym punkcie ustawa wskazuje więc jasno pewne szczególne rodzaje obiektów, które są budowlami. W przepisie znajduje się jednak zastrzeżenie, że są one budowlami w części niebędącej budynkiem, co oznacza że budynku znajdujące się na terenie przykładowej biogazowni będą opodatkowane jak budynek, natomiast pozostałe obiekty będą budowlą, **oczywiście pod warunkiem że zostały wzniesione w wyniku robót budowlanych.**” [W. Modzelewski, J. Bielawny, M. Unisk (red.), „Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych. Komentarz” w: „Komentarz do podatków: rolnego, leśnego i od nieruchomości, wyd. 13”, 2025].

Podobne stanowisko prezentowane jest w literaturze przedmiotu, w której wskazuje się, że: „(...) jeżeli instalacja fotowoltaiczna [w tym przypadku instalacja fotowoltaiczna posadowiona na dachu budynku magazynowego – przyp.] stanowi osobny system, który nie jest związany funkcjonalnie z budynkiem (np. służy produkcji energii na sprzedaż do sieci, a nie na potrzeby budynku), to może zostać sklasyfikowana jako budowla, a dokładniej urządzenie techniczne, o którym mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d u.p.o.l. **Co istotne, w takiej sytuacji opodatkowaniu nie podlega cała instalacja fotowoltaiczna, ale wyłącznie jej części budowlane.** W mojej opinii, niezbędna dla dokonania powyższego rozróżnienia będzie dokumentacja architektoniczno-budowlana. W przypadku gdy z dokumentacji będzie wynikało, że instalację zaprojektowano i wybudowano razem z budynkiem, to wskazywać to będzie, że instalacja służyć ma budynkowi zgodnie z jego przeznaczeniem, a więc nie będzie podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.” (Krzysztof Posański, „Czy instalacja fotowoltaiki posadowiona na dachu budynku magazynowego jest częścią instalacji budynkowych czy odrębną budowlą w kontekście podatku od nieruchomości?”, Opublikowano: QA 2850544).

W rezultacie należy wskazać, że instalacja fotowoltaiczna może podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości wyłącznie w zakresie jej części budowlanych, i to o ile została wzniesiona w wyniku robót budowlanych.

Transponując rezultaty powyższych rozważań na płaszczyznę niniejszej sprawy należy zauważyć, że każda z przedmiotowych Instalacji Fotowoltaicznych nie podlegała zgłoszeniu ani obowiązkowi uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę oraz decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, stosownie do treści art. 29 ust. 4 pkt 3 lit. c) i art. 56 ust. 1a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.

Strona | 7

W świetle aktualnego brzmienia ww. przepisów, urządzenia fotowoltaiczne o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 150 kW nie podlegają ani zgłoszeniu ani decyzji o pozwoleniu na budowę. Jak stanowi bowiem przepis art. 29 ust. 4 pkt 3 lit. c) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (wedle jego aktualnego brzmienia, obowiązującego od dnia 01 października 2025 r.): *„Nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę oraz zgłoszenia, o którym mowa w art. 30, wykonywanie robót budowlanych polegających na (...) instalowaniu (...) pomp ciepła, wolno stojących kolektorów słonecznych, **urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 150 kW** z zastrzeżeniem, że do urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 6,5 kW stosuje się obowiązek uzgodnienia z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej, zwany dalej "uzgodnieniem pod względem ochrony przeciwpożarowej", projektu tych urządzeń oraz zawiadomienia organów Państwowej Straży Pożarnej, o którym mowa w art. 56 ust. 1a”*.

W czasie zaś nabycia i montażu Instalacji Fotowoltaicznych, ww. próg wynosił 50 kW (jak już wskazano powyżej, zwiększenie przedmiotowego limitu z 50 kW do 150 kW nastąpiło w dniu 01 października 2023 r.). Przepis art. 29 ust. 4 pkt 3 lit. c) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane stanowił bowiem wówczas, że: *„Nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę oraz zgłoszenia, o którym mowa w art. 30, wykonywanie robót budowlanych polegających na (...) instalowaniu (...) pomp ciepła, wolno stojących kolektorów słonecznych, **urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW** z zastrzeżeniem, że do urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 6,5 kW stosuje się obowiązek uzgodnienia z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej, zwany dalej "uzgodnieniem pod względem ochrony przeciwpożarowej", projektu tych urządzeń oraz zawiadomienia organów Państwowej Straży Pożarnej, o którym mowa w art. 56 ust. 1a”*.

W rezultacie Instalacje Fotowoltaiczne nie wymagały zgłoszenia bądź uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę (oraz decyzji o pozwoleniu na jej użytkowanie), podlegając jedynie wspomnianemu zgłoszeniu do Operatora Systemu Dystrybucyjnego (OSD) oraz zgłoszeniu do Państwowej Straży Pożarnej. Okoliczności powyższe mają dla rozpatrywanego przypadku fundamentalne znaczenie z uwagi na legalną definicję robót budowlanych, przez które art. 1a ust. 1 pkt 2b) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nakazuje rozumieć *„prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418)”*. Skoro zaś (jak już to wskazano wyżej) montaż przedmiotowych Instalacji Fotowoltaicznych nie wymagał zgłoszenia bądź uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę (oraz decyzji o pozwoleniu na jej użytkowanie), to tym samym nie sposób uznać, jakoby przedmiotowe Instalacje Fotowoltaiczne zostały „wzniesione w wyniku robót budowlanych”. Już z tego tylko względu uznać należy – wobec

braku spełnienia przesłanek ustawowych – że ww. Instalacje Fotowoltaiczne nie podlegały, nie podlegają i nie będą podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Należy w tym miejscu dodatkowo podkreślić, że pojęcie „wzniesienia w wyniku robót budowlanych” odnosi się do czynności, które są objęte obowiązkiem wyraźnego stosowania przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, a więc wymagają dokonania zgłoszenia lub uzyskania pozwolenia na budowę. W przeciwnym razie mogłoby dojść do sytuacji, w której instalacje fotowoltaiczne montowane przykładowo w ramach zwykłego użytkowania obiektu, a więc bez angażowania procedur przewidzianych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, byłyby sztucznie kwalifikowane jako budowle. Takie podejście prowadziłoby do nieuzasadnionego rozszerzenia katalogu obiektów podlegających opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, co byłoby sprzeczne z konstytucyjną zasadą proporcjonalności oraz zasadą legalizmu podatkowego wyrażoną w art. 217 Konstytucji RP, zgodnie z którą obowiązek podatkowy musi wynikać wprost z ustawy. Skoro więc ustawodawca wiąże możliwość opodatkowania obiektu jako budowli z jego wzniesieniem w wyniku robót budowlanych, a w przypadku przedmiotowych Instalacji Fotowoltaicznych taki formalny proces nie wystąpił, to tym samym brak jest podstaw do uznania ich za przedmiot opodatkowania.

Prezentacja odmiennego stanowiska prowadziłaby do wniosku, że każdą z przedmiotowych Instalacji Fotowoltaicznych należałoby uznawać za „*instalację zapewniającą możliwość użytkowania budynku zgodnie z przeznaczeniem*”, co predysponowałoby do braku konieczności traktowania przedmiotowej instalacji jako odrębny przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości (a co za tym idzie, tego rodzaju obiekt i tak nie byłby opodatkowany podatkiem od nieruchomości, ale w oparciu o inne przesłanki niż opisane wyżej). O ocenie takiej mogłaby decydować okoliczność, że przedmiotowe Instalacje Fotowoltaiczne w istocie rzeczy służą budynkowi zgodnie z jego przeznaczeniem, co skutkowałoby brakiem podlegania opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Powyższe rozważania oparte są o konstrukcję definicji „budynek” zawartej w art. 1a ust. 1 pkt 1) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wedle której „budynek” to „*obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność*”.

Nie sposób również uznać, aby przedmiotowe Instalacje Fotowoltaiczne posiadały jakiegokolwiek części budowlane, co również (bądź przede wszystkim) samodzielnie przesądza o braku opodatkowania podatkiem od nieruchomości (wobec braku spełnienia kolejnej ustawowej przesłanki implikującej i determinującej istnienie przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości). Rzecz jest bowiem w tym, iż system montażowy każdej z dwóch Instalacji Fotowoltaicznych został zamocowany poprzecznie do spadku dachu jedynie na tzw. szynie trapezowej – uniesiony na 7 cm nad połącją dachu (wysokie przewietrzanie modułów, niesiony zgodnie ze spadkiem dachu, mocowanie wkrętami do blachy oraz łąt i krokwi). Zastosowanie tego rodzaju system montażowego nie sposób zatem uznawać za „część budowlaną” w jakimkolwiek zakresie.

W szczególności nie sposób przypisać szynie trapezowej, będącej lekką konstrukcją montowaną bezpośrednio do elementów dachowych (blachy, łąt czy krokwi), właściwości

typowych dla „części budowlanych” w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Część budowlana powinna być bowiem elementem konstrukcyjnym, który pełni funkcję trwałego posadowienia obiektu lub zapewnia jego stabilność w sposób zbliżony do fundamentów lub stałych, trwale związanych z gruntem elementów nośnych. W przypadku przedmiotowych Instalacji Fotowoltaicznych mamy do czynienia z konstrukcją lekką, nienaruszającą struktury budynku, dającą się stosunkowo łatwo zdemontować, której zamontowanie nie zmienia funkcji, charakteru ani parametrów technicznych samego budynku. Co więcej, konstrukcje tego typu są w praktyce traktowane jako wyposażenie techniczne montowane do celów użytkowych, a nie jako integralne elementy strukturalne obiektu. Brak spełnienia przesłanek „części budowlanej” przesądza zatem, że przedmiotowe Instalacje Fotowoltaiczne nie wpisują się w definicję budowli, a w konsekwencji nie stanowią obiektu podlegającego opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Samo posadowienie instalacji fotowoltaicznej na dachu budynku, przy użyciu systemów szynowych lub wsporczych montowanych bez ingerencji w konstrukcję budowlaną, nie uzasadnia uznania ich za części budowlane w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W rezultacie, w ocenie Wnioskodawcy w świetle zaistniałego stanu faktycznego i zaprezentowanego zdarzenia przyszłego, Instalacje Fotowoltaiczne Spółki posadowione na dachu budynku usługowo-handlowego Wnioskodawcy przy [REDAKTOWANE] (numer działki: [REDAKTOWANE]) nie podlegały, nie podlegają i nie będą podlegały w przyszłości opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Wnioskodawca wnosi o potwierdzenie stanowiska Spółki w drodze interpretacji indywidualnej.

***

Wnioskodawca oświadcza pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Za Wnioskodawcę – pełnomocnik:

[REDAKTOWANE]
 _____
 [REDAKTOWANE]

Załączniki:

- 1) Uwierzytelniony dokument pełnomocnictwa na formularzu PPS-1;
- 2) Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców dotycząca Spółki;
- 3) Dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł;
- 4) Potwierdzenie uiszczenia opłaty od wniosku w kwocie 80 zł.

Otrzymują:

- 1) Adresat,
- 2) a/a.